

Samaaria naine

Kui samaarlanna avastas, et seisab silmitsi prohvetiga, soovis ta teada vaimsetest teemadest: kummardamisest ja jättis oma isiklikud vajadused tagaplaanile.

Samaaria naine

“Naine ütles talle:” Issand, ma näen, et sa oled prohvet! “
(Johannese 4:19)

Sissejuhatus

Evangelist Johannes pani kirja, et kõik, mis ta kirjutab, oli mõeldud selleks, et panna tema lugejad uskuma, et Jeesus on Kristus, elava Jumala Poeg, ja uskudes, et elu oleks külluses

“Need on aga kirjutatud, et saaksite uskuda, et Jeesus on Kristus, Jumala Poeg, ja et teil oleks uskudes elu tema nimel” (Johannese 20:31).

Eelkõige on Samaaria naise loos elemente, mis näitavad, et Kristus on elava Jumala Poeg, Taaveti Poeg lubas Pühakirjas.

Evangelist Johannes pani kirja, et kui Jeesus leidis, et variserid olid kuulnud, et ta tegi palju imesid ja et ta ristis palju rohkem kui Ristija Johannes, lahkus ta Juudamaalt ja läks Galileasse (Johannese 4: 2-3) ja see pidi ka läbi saama Samaaria kaudu (Luuka 17:11).

Jeesus läks Samaaria linna nimega Sühhar, mille territoorium oli Jaakobi pojale Joosepile antud valdus (Johannese 4: 5). Koht, kuhu Jeesus Sycharis läks, lasi Jaakob puurida kaevu.

Evangelist tõstab esile Jeesuse inimlikkust, kirjeldades tema

väsimust, nälga ja janu. Mainides, et tema jüngrid käisid toitu ostmas, paneb see meid mõistma, et Jeesus peab sööma, et ta istus maha, kuna oli väsinud ja kui Samaaria naiselt vett küsiti, vihjatakse sellele, et tal oli janu.

Ehkki evangelisti lähenemise keskmes ei olnud demonstreerida, et Issand Jeesus januneb vett, kuna ilmne oli tema vajadus kuulutada naistele kuningriigi rõõmusõnumit, on selge, et Jeesus tuli lihaga (1Jo 4 : 2-3 ja 2. Johannese 1: 7).

Jeesus istus Jaakobi kaevu ääres kuuenda tunni (keskpäeva) lähedal (Johannese 4: 6, 8), kui samaarlanna tuli purskkaevu juurde vett ammutama (kellegi nimetamine linna nimega oli aus, sest see näitas et selline inimene ei kuulunud Iisraeli kogukonda) ja temaga pöördunud Meister pöördus tema poole öeldes:

– Andke mulle juua (Johannese 4: 7).

Issanda suhtumine samaarlasesse (vee küsimine) tõi välja selle, mis õilsatel meestel ja naistel on kõige õilsam: mõistus, arutluskäik (Iiobi 32: 8).

Naine on esitanud küsimuse, mis põhineb varasematel teadmistel. Ta ei sõnastanud inimkonna kõige säravamad mõtet, kuid tõi selle naise ja tema rahva jaoks olulise küsimuse:

– Kuidas palute juudina olles minult juua, et olen samaarlanna? (Johannese 4: 9).

Juudid diskrimineerisid samaarlasid, kuid Jeesus, hoolimata sellest, et ta oli juut, ei tähtsustanud seda teemat, kuid naine täitis tol ajal oma eesmärgi väga hästi.

Küsimuses tõstab naine esile, et ta oli naine ja samal ajal samaarlane, see tähendab, et sellel mehel, kes ilmselt peaks olema pigem oma religioossuse armukade juut, oli topelt takistus.

Samaarlase peas kerkis palju küsimusi, kuna Jeesus eiras vee

küsimisel judaismi tavasid ja reegleid. – Kas ta ei saanud aru, et olen naine ja samaarlane? Kas ta joob vett, mille ma talle annan, kartmata saastuda?

Jumala kingitus

Pärast samaarlase arutluse äratamist äratav Jeesus naise huvi veelgi:

– kui teate Jumala andi ja kes on see, kes ütleb teile: andke mulle juua, paluksite temalt ja ta annaks teile elavat vett.

Samaaria naine ei jõudnud kohe Kristuse sõnade tipptasemele, sest tal polnud tões kogemusi

„Kuid kindel ülalpidamine on mõeldud täiuslikele inimestele, kes harjumuse tõttu kasutavad meeli nii hea kui kurja eristamiseks” (Heeb.5: 14).

Kui samaarlasel oleks teostatud meel, ei esitaks ta tegelikult küsimust:

– Issand, sul pole midagi kaasa võtta ja kaev on sügav; kus teil siis on elav vesi?

Vaidluse põhjal näete, et samaarlanna keskendub võimatusetele jõuda ilma vajalike vahenditeta vette, kuid ta ei vaidlustanud seda, mida Jeesus elava vee olemasolu kohta ütles.

Arvestamata Jeesuse esialgset argumenti Jumala anni kohta, analüüsis ta:

– Kas olete suurem kui meie isa Jaakob, kes andis meile kaevu, juues ennast sellest, oma lapsi ja veiseid?

Kui pakuti Jaakobi kaevu veevarustuse asemel muud vett, siis tundus samaarlasele, et see tundmatu juut oli vähemalt

ülemeelik, kuna ta seadis end kõrgemale positsioonile kui Jaakob, kes jättis kaevu pärandiks oma lastele ja mis sel ajal pakkus vajadust paljude samaarlaste järele.

Vastuseid vajasisid järgmised küsimused:

– Te ei pea vett ammutama ja kaev on sügav! Kus teil on elav vesi?

Kuid Jeesus töötas selle nimel, et selle naise “kuulmine” äratataks Jumala sõnaga, sest tema ettepanek andis teada, et ta on tegelikult parem isa Jaakobist endast.

Just sel hetkel oli samaarlase teadmiste puudumine, sest kui ta teaks, kes on Jeesus, siis tunneks ta samaaegselt ka Jumala annet, sest Kristus on Jumala kingitus.

Kui ta teaks, kes küsib:

– Andke mulle juua,. Ma tean, et Ta oli suurem kui isa Jaakob, ma tean, et Kristus oli Aabrahami tõotatud järeltulija, kelles õnnistati kõiki maa perekondi (1. Moos. 28:14).

Kui ta teaks, kes on Kristus, näeks ta, et vee kaudu, mida Kristus pakub, saab temast tegelikult ja seaduse järgi üks Aabrahami lastest. Kui ta tunneks Kristust, näeks ta, et lihalikud lapsed pole Aabrahami lapsed, vaid usu lapsed, viimase Aadama (Kristuse) järeltulijad, kes ilmutas ennast maailmale (Gal 3:26). (29; Rm 9: 8).

Kui ta tunneks Kristust, näeks ta, et kuigi ta oli osa viimasest, võis ta olla osa esimesest, sest Järeltulija kaudu on võimalik kõiki rahvaid õnnistada uskliku Aabrahamina (Mt 19:30).

Kui ta tunneks Seda, kes juua palus ja kes talle elavat vett pakkus, näeks ta, et Ta on Jumala kingitus, sest just Kristus annab maailmale elu (Johannese 1: 4). Ta näeks, et Ta on Melkisedeki korra järgi ülempreester, kelle kaudu saavad kõik

inimesed, ükskõik millistest suguharudest või keeltest, kingitusi pakkuda ja Jumal neid aktsepteerida.

“Sa tõusid kõrgele, võtsid vangistuse vangiks, said kingitusi inimestele ja isegi mässulistele, et Issand Jumal nende seas elaks” (Ps 68:18).

Jumal tunnistas ohvriannist (kingitustest), mille Abel oli pakkunud tänu sellele, kes tõuseb kõrgele ja võtab vangistuse vangistusesse. Ülempreester koosnes Jumalast ilma päeva alguse ja (igavesse) lõputa (Heebrile 7: 3), kes ohverdas iseendale kui tallele, keda Jumalale ei meeldi, ja ainult Tema kaudu on inimesed Jumala poolt aktsepteeritud (Heebr. 7:25).

Igapäevased vajadused

Naise küsimus:

– Kas olete suurem kui meie isa Jaakob? oli asjakohane, kuid see ei võimaldanud tal ikkagi tuvastada, kes oli see mees, kes küsis vett Jaakobi allikast ja pakkus samal ajal elavat vett

– „Kes seda vett joob, see januneb uuesti; Kes aga joob vett, mille ma talle annan, ei ole kunagi janu, sest vesi, mille ma talle annan, saab temas igavesse ellu hüppava vee allikaks ” (Johannese 4:14).

On üllatav, et samaarlanna, kes mõtles põhjalikult, kui mõistis, et Jeesus vihjab, et ta on suurem kui isa Jaakob, võttis vastu tema ettepaneku, et tal oli vett, mis ei lase tal janu olla, paludes sellegipoolest vett. Jaakobi kaev.

Jeesuse ettepanek oli selge:

– „Kes joob vett, mille ma talle annan, see ei janune iial”, ja milleks ta vett soovis, kui tal oleks parem vesi?

Naine tundis küll Jeesuse pakkumise vastu huvi, kuid tema arusaam oli hägune.

Mis pani naist tahtma vett, mida Jeesus talle pakkus, kuigi Õpetaja oli janu?

Vastuse leiab samaarlase taotlusest:

– Issand, anna mulle seda vett, et mul ei oleks enam janu, ja ära tule siia seda ammutama.

Tänapäeval on peaaegu mõeldamatu töö, et see naine pidi vett omandama. See oli kuues tund, kui naine läks oma põhivajaduste rahuldamiseks vett tooma.

Ehkki meie päevil erineb see, mida paljud mõistavad põhilise, hädavajaliku põhjal, sellest, mida see naine vajab, on võimalik mõõta, kui palju mõistab mees kui hädavajalikkude mudakest. Kui see, mis on hädavajalik, kahjustab arusaamist sellest, mida pakutakse evangeeliumis, siis kuidas on lood selle elu asjadega?

Mees, keda samaaria naine ei tundnud, küsis vett ja pakkus nüüd vett, mille omadused olid mõeldamatud: ta kustutas janu, et tal poleks enam vaja vett juua.

Kui naine tundis huvi elava vee vastu, ütles Jeesus:

– Mine, helista oma mehele ja tule siia. Naine vastas:

– Mul pole meest. Jeesus vastas:

– Sa ütlesid hästi: mul pole meest; Sest teil oli viis meest ja see, mis teil praegu on, pole teie mees; seda ütlesite tõega.

Pange tähele, et Jeesus ei teinud väärtuste otsust naise olukorra kohta, sest ta ise ütles, et ei mõista kedagi kohut liha järgi, sest ta ei tulnud maailma üle kohut mõistma, vaid päästma (Johannese 8:15 ; Johannese 12:47).

Siinkohal tunnistas naine Jeesust prohvetina:

– Issand, ma näen, et sa oled prohvet! Huvitav on see, et samaarlanna tunnistas juudit samal ajal prohvetina ja esitas samal ajal üllatuslikult järgmise küsimuse:

– meie isad kummardasid sellel mäel ja te ütlete, et Jeruusalemm on kummardamise koht.

Kui samaarlanna avastas, et Kristus on prohvet, jättis ta oma põhivajadused kõrvale ja hakkas uurima jumalateenistuse kohta.

Samaarlasena teadis ta väga hästi seda lugu, mis viis juudid samariitlastega suhtlemata. Esra raamat sisaldab ühte arusaamatust, mis valitses juutide ja samaarlaste vahel, kuna juudid ei lasknud samaarlastel aidata Kääruse käsul teist templit üles ehitada (Ed 4: 1–24), ja sediment algas seetõttu, et Assüüria paigaldas samaaria linnadesse Babülooniast pärit inimesi, kes tulid piirkonda asustama, asendades Iisraeli rahva, kes oli varem vangistuses ja võttis omaks juudi usundi (2Ki 17:24 komp. Ed. 4: 2 ja 9–10).

Küsimus (jumalateenistuse) era aastatuhande asukoha ja enne prohvetit pole tema igapäevased tülid enam olulised, sest võimalus oli ainulaadne: avastage jumalateenistuse koht ja kuidas kummardada.

Kas on uudishimulik teada, milline oleks reaktsioon meie päevil, kui kristlane avastaks, et oli prohveti ees? Millised oleksid küsimused inimesele, kes esitles ennast prohvetina?

Kujutan ette, et kui tänapäeva kristlased leiaksid prohveti, oleksid järgmised küsimused: – Millal ma oma maja ostan? Millal ma oma auto saan? Millal ma abiellun? Kellega ma abiellun? Kas mu laps on mees või naine? Millal ma oma võlad ära maksan? Kas ma saan rikkaks? Jne.

Kuid kui samaarlane avastas, et ta oli prohveti ees, tahtis ta teada vaimsetest probleemidest, jättes oma maised vajadused

tagaplaanile. Polnud oluline teada, kas tal on abikaasa või lõpetab ta Jaakobi kaevu juurde vee tõmbamise kõndimise. Nüüd oli jumalateenistuse koha küsimus kestnud põlvede kaupa ja see oli võimalus, mida ei saanud kasutamata jätta.

Lausega:

– Ma näen, et olete prohvet! võime arvata, et naine sai aru, mis tegelikult toimus.

Erinevalt teistest juutidest, kes olid fikseeritud oma religioossuse, legalismi ja rituaalsuse suhtes, ei olnud Iisraeli prohvetid selliste sidemetega seotud juudid.

See oli nagu öelda: – Ah, nüüd ma saan aru! Te olete nagu Eelija ja Eliisa, prohvetid, keda teiste rahvaste ees ei palutud, kuna mõlemad läksid teistesse rahvastesse ja astusid isegi vaeslapse, lese jms koju. Ainult prohvetina, et suhelda samaarlannaga, kuna Eelija käis Sarepti linnas Sidoni maal elava lese kodus ja palus tal juua vett:

„Too mulle, ma palun sind, natuke vett vaasis juua” (1Ki 17:10).

Eliisa omakorda kasutas seda, mida talle pakkus üks jõukas naine, kes elas Sunemi linnas ja keda nimetati samamoodi linnanime järgi nagu samaaria naisega (2. Kuningate 4: 8).

On äärmiselt oluline analüüsida Nikodeemuse ajalugu samaaria naise omaga, sest Jumala ees on kõigi moraalsete ja intellektuaalsete omadustega mees, nagu see oli Nikodeemosel, võrdne kellegagi ilma igasuguse väärtuseta, nagu oli samaarlasega naine.

Jumalateenistus

Siis vastas Jeesus:

– naine, usu mind, et on käes tund, mil sa ei kummarda ei sellel mäel ega Jeruusalemmas Isa.

Jeesus õpetas samaarlannale, et aeg on käes, sest jumalateenistus ei olnud enam seotud mäega, olgu see siis Jeruusalemma mägi või Samaaria mägi.

Jeesus palus samaaria naisel temasse uskuda ja tema õpetust järgida

– „Naine, uskuge mind ...” (s 21). Seejärel käsitleb ta juutidele ja samaarlastele ühist küsimust:

– „Te jumaldate seda, mida te ei tea; me armastame seda, mida teame, sest päästmine tuleb juudidelt ”.

Kuigi samaarlased said aru, et nad kummardasid Jumalat, kummardasid nad siiski Teda tundmata. Samaarlaste tingimus on see, mida apostel Paulus kujutas kristlastele Efesoses:

„Pidage siis meeles, et te olite varem paganad lihas ja teid kutsuti ümberlõikamatuks nende poolt, keda lihas nimetatakse inimeste ümber tehtud ümberlõikamiseks; Et te olite sel ajal ilma Kristuseta, Iisraeli kogukonnast eraldatud ja lubaduse lepingute võõrad, kellel polnud lootust ja ilma Jumalata maailmas ” (Ef 2:11 -12).

Valmisolek kummardada Jumalat ei anna inimesele tõelise kummardaja seisundit, sest juudid kummardasid ja kummardasid ka seda, mida nad teadsid, sest päästmine pärineb juudidelt (Johannese 4:22), kuid selline kummardamine ei olnud vaimus ja tegelikult (s 23). Prohvetid protestisid selle fakti üle:

„Sest Issand on öelnud: Sest see rahvas tuleb minu lähedale, oma suu ja huultega, austab mind, kuid nende süda pöörduv minust ära ja nende hirm minu pärast koosneb ainult inimeste käskudest, mida talle õpetati ” (Is 29:13).

Jeesuse avaldus võrdub juutide ja samaarlastega, kuna mõlemad uskusid, et nad kummardavad Jumalat, kuid nende kummardamine

oli midagi, mis tuli ainult suust, kuid eemale „neerudest”

„Sa istutasid nad ja nad juurdusid; nad kasvavad, kannavad ka vilja; sa oled oma suu juures, kuid kaugel oma neerudest” (Jer 12: 2).

Jeesus esitab tõelise jumalateenistuse kontseptsiooni, öeldes:

– „Aga tund on käes ja nüüd on käes, kui tõelised kummardajad kummardavad Isa vaimus ja tões; sest Isa otsib neid, kes teda kummardavad” (s 23).

Jumala kummardamine on võimalik ainult vaimus ja tões, erinevalt huultega kummardamisest, mis viitab Jumala lähenemisele ainult huultega, see on välimusega, kuid süda jääb Jumalast võõrdunud.

Mida isa otsib? Tõelised kummardajad, st need, kes kummardavad vaimus ja tões. Pühakirja järgi otsivad Jumala silmad õigeid, ustavaid maamunalt, sest teda saavad teenida vaid need, kes sirget teed käivad

„Minu pilk on suunatud selle maa ustavatele, et nad istuksid minuga; see, kes kõnnib sirgel teel, teenib mind” (Ps 101: 6), mis on vastuolus Iisraeli rahva olukorraga:

„Kuid nad otsivad mind iga päev, tunnevad heameelt minu kui rahva, kes täidab õiglust ja ei jäta oma Jumala õigust, tundmiseks minu teed; nad küsivad minult õiguse õigust ja neil on hea meel Jumala poole pöörduda” (Jes 58: 2).

See tähendab, et Jumal on lähedane neile, kes teda hüüavad, aga neile, kes hüüavad teda tões

„Issand on lähedal kõigile, kes teda hüüavad, kõigile, kes teda tões appi hüüavad” (Ps 145: 18). Ainult Jumalale „tões” tuginedes saab vaen katki ja osadus taastatakse sellisel määral, et inimene elab Jumalaga

„Ja ta tõstis meid koos endaga üles ja pani meid istuma

taevasse Kristusesse Jeesusesse" (Ef 2: 6).

Kuidas Jumalat tões appi kutsuda? Õiguse uksest sisse astumine. Ainult need, kes astuvad õiguse uksest, teenivad Jumalale tõelist ülistust (Ps 118: 19). Ainult need, kes astuvad Issanda uksest sisse, on ustavad ja õiged (Ps 118: 20) ja ainult nendel on Issanda silmad.

Jeesus teeb selgeks, et:

– „Jumal on vaim ja on oluline, et need, kes teda kummardavad, kummardaksid teda vaimus ja tões”, miks, Jumal on Vaim, ja Jeesus lisab, et tema öeldud sõnad on vaim ja elu (Johannese 7:63), seetõttu on vaimus ja tões kummardamiseks vajalik, et inimene sünniks veest ja Vaimust (Johannese 3: 5), sündiks Kristuse öeldud sõnadest.

Samaaria naise kindlus

Hoolimata igapäevasest vajadusest vett tuua, mis viitas naise tagasihoidlikule seisundile, kuna tal polnud orja, oli tal lootust. Vaatamata sellele, et ta ei kuulu Iisraeli kogukonda, oli ta kindel:

– Ma tean, et Messias (keda nimetatakse Kristuseks) tuleb; kui ta tuleb, teatab ta meile kõigest.

Kust selline kindlus tuli? Nüüd tuli selline kindlus Pühakirjast. Tema enesekindlus oli kindel, kuna ta ei eeldanud, et tal oleks oma privaatkaev või oma mees. Pühakiri ei lubanud rahalist ega perekondlikku olukorra parandamist, kuid see näitas, et tulema peaks Kristus, kes on vahendaja Jumala ja inimeste vahel, ning et ta teeb inimestele teatavaks kõik, mis puudutab Jumala riiki.

Pidades silmas naise usaldust Pühakirja vastu, ilmutab Jeesus end:

– Olen, räägin sinuga! Miks ilmutas Jeesus end sellele naisele, kui teistes piiblilõikudes juhendab ta oma jüngrid mitte kellelegi ilmutama, et ta oli Kristus? (Mt 16:20) Sest tõeline ülestunnistus tuleneb tunnistusest, mille Pühakiri annab Kristuse kohta (Johannese 5:32 ja 39), mitte imelistest märkidest (Johannese 1:50; Johannese 6:30).

Sel hetkel saabusid jüngrid ja olid hämmeldunud, et Kristus rääkis naisega

„Ja tema jüngrid tulid kohale ja imestasid, et ta naisega rääkis; ometi ei küsinud ükski temalt: “Mis küsimused on? või: Miks sa temaga räägid? ” (s 27).

Samaaria naine loobus oma kavatsusest ja jooksis linna ning kutsus mehi üles uurima, kas Jaakobi päritolu juut oli Kristus

„Naine jättis oma purgi ja läks linna ning ütles neile meestele: ‘Tule, vaata meest, kes on mulle rääkinud kõik, mida ma olen teinud. Kas see pole Kristus? ’ (Lk 28 ja 29)

Kuna naine oli tol ajal teise klassi kodanik, ei surunud ta oma veendumust peale, pigem kutsus ta mehi üles Jeesuse juurde minema ja tema sõnu analüüsima. Linlased lahkusid ja läksid Kristuse juurde

„Nii nad lahkusid linnast ja läksid tema juurde” (s 30).

Jällegi ilmnesid tõelise prohveti jäljed:

„Ja nad solvusid temas. Kuid Jeesus ütles neile: “Ausata pole ühtegi prohvetit, välja arvatud tema kodumaal ja kodus” (Mt 13:57). Välismaalaste seas austati Jeesust prohvetina, erinevalt tema kodumaast ja kodust (Mt 13:54).

Jüngrid palusid Meistrit:

– Rabí, söö. Jeesus vastas neile:

– Mul on süüa, mida te ei tea.

Nende kontseptsioon keskendus ikkagi inimeste vajadustele. See oli siis, kui Jeesus teatas neile, et tal on nälg oma isa tahet täita ja oma tööd teha. Mis töö see oleks? Vastus on Johannese 6. salmis 29. salmis:

– “See on Jumala töö: uskuge temasse, kelle ta läkitas”.

Kui tema jüngrid oskasid lugeda aegu, mil see maailm istutati ja koristati (Johannese 4:34), nägi Jeesus valgeid põlde Isa saagikoristuse jaoks. Sellest hetkest, kui Kristus lõikajatele ilmutas end, olid juba maailmas oma palka kätte saades ja igavese elu koristus oli juba alanud ning nii külvaja kui koristaja rõõmustasid tehtud töö üle (s 36).

Jeesus tsiteerib ütlust: – „Üks on külvaja ja teine lõikaja” (s 37) ja hoiatab oma jüngrid, et neil kästi niita põldudel, kus nad ei töötanud (s 38). Mis väljad need on? Nüüd olid paganad põllud, mida Jeesus nägi koristusvalmis olevat. Nad ei olnud kunagi paganate keskel töötanud, nüüd anti neile ülesandeks töötada paganate seas, kuna teised olid seda misterit juba teinud, see tähendab, et mõned prohvetid, nagu Eelija ja Eliisa, olid läinud paganate ette, nähes ette missiooni, mida nad pidid täitma (s. 38).

Naise tunnistuse tõttu, kes ütles:

– Ta rääkis mulle kõik, mida ma olen teinud, paljud samaarlased uskusid Kristusesse. Meeldib? Sest ta ütles:

– Ta rääkis mulle kõik, mida ma olen teinud, Jeesus läks (samaarlastele) ja viibis nende juures kaks päeva ja nad uskusid temasse tema pärast. sõnad (Johannese 4:41).

Nad ei uskunud Kristusesse ainult naise tunnistuse põhjal, vaid uskusid, sest kuuldes, kuidas Kristus neile taevariiki kuulutas, uskusid nad, et Ta on tõesti maailma Päästja (Johannese 4:42).

Moonutused

Kui Pühakirja ja Kristuse eesmärk oli see, et inimesed usuksid, et ta on maailma Päästja, Jumala Tall, kes võtab ära maailma patud jne, siis meie päevil on erinevat tüüpi evangeeliume, mis ei propageeri tõeline Jumala töö, see tähendab, et inimesed usuvad Kristusesse kui Jumala saadikusse.

Nende lootus ei ole tulevane maailm, kus Kristus tuleb ja võtab kaasa need, kes usuvad Temaga (Johannese 14: 1–4), kuid jäävad kindlaks selle maailma asjadele ja soovidele.

Paljud valeõpetajad juhivad ettevaatamatute tähelepanu, tuues välja nende igapäevased vajadused. Sest? Kuna meeste vajadused hägustavad arutluskäiku ja ei lase neil olulisi loogilisi küsimusi analüüsida. Valeõpetajate kõne osutab alati igapäevaelu vajadustele, et ettevaatamatuid segadusse ajada, kuna nende sõnavõttud on asjata.

On neid, kes ümbritsevad end õpetajatega vastavalt oma huvidele ja kes pöörduvad jutustuste poole (2. Tim. 4: 4). Teised peavad Kristust tuluallikaks ja valivad nende hulka, kes tahavad rikkaks saada (1. Tim. 6: 5–9).

Kuid on ka neid, kellel on jumalakartus, mis on lihtsalt üks teine religioon, sest nende sõnum on suunatud vaeslapsele ja leskele, kes võitleb vaeste ja materiaalsete hüvede nimel, kuid nad eitavad evangeeliumi tõhusust ., sest need on vastuolus oluliste tõdedega, näiteks tulevane ülestõusmine surnuist ja Jeesuse tagasitulek (2. Tim 2:18 ja 3: 5;)

„Miks, mis on meie lootus, rõõm või au kroon? Kas te pole ka meie Issanda Jeesuse Kristuse ees tema tulekul? “ (1Te 2:19).